

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لېږل کېږي.

۱۰/ جمادی الأول / ۱۴۴۵ هـ، ق موافق د ۳ / قوس / ۱۴۰۲ هـ، ش

د مریض د پوښتنې فضیلت او د هغې آداب

الحمد لله الذي هدانا لما يحبُّ ويرضى، وجعل من السنن المؤكدة عيادة المرضى، والصلاة والسلام على نبيه المصطفى، وعلى آله وصحبه ومن ارتضى، أما بعد :

قال الله سبحانه وتعالى: {وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِي . وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي . وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي . وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ} الشعراء: (۸۲)

د مریض پوښتنه کول په مسلمان ورور باندي د مسلمان حق دی ، د مریض پوښتنه مستحب عمل دی او اسلام دې کارته ترغیب ورکړی ، ترڅو مریض د بیماری په وخت کې د اسلامي ورور ګلوی روحیه احساس کړي — لکه څنگه چې د مریض پوښتنه کول د مریض دردونه کموي او په مریض کې د ورور ګلوی احساس ژوندی کوي او کله چې ویني چې وروڼو یې دده دصحت لپاره لاسونه د الله دربارته په دعا اوچت کړي دي او ژبې یې په عاجزی او زاریو له الله نه مرسته غواړي، نو د وروڼو دا تسلی او ډاډینه د هغه زړه له خوشحالی څخه ډکوي او په الله یې تکیه او باور زیاتېږي . د مریض په پوښتنې سره د مریض مینه او محبت زیاتېږي او د هغه دردونه سپکېږي .

د صحابه کرامو او تابعینو رضي الله عنهم عادت و چې کله به څوک له مجلس څخه څو ورځې غائب شو هغوی به یې پوښتنې ته ورتلل چې هغه ولې غائب دی که چیرې په سفر به تللی و دعاء به یې ورته کوله او که به مریض و نو دهغه عیادت به یې کولو. امام اعمش رح فرمایې چې زموږ څخه به کله څوک درې ورځې غائب شو مونږ به یې په اړه پوښتنه کوله که چیرې به مریض و مونږ به عیادت لره ورتللو.

د یو مسلمان پر بل مسلمان شپږ حقوق دي چې یو د هغې نه د هغه پوښتنه کول دي کله چې مریض شي. په حدیث شریف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتُّ : قِيلَ : مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : إِذَا لَقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدُّهُ ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ. أخرجه أحمد ۳۷۲/۲ ومسلم ۵۷۰۲.

ترجمه:- د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي د یو مسلمان پر بل مسلمان شپږ حقوق دي، وویل شو هغه کوم دي ای د الله رسوله؟ نبي عليه السلام وفرمایل: کله چې ورسره مخامخ شی سلام ورباندي واچوه او چې کله دعوت درکړي هغه قبول کړه او چې کله درڅخه نصیحت وغواړي ورته

نصیحت وکړه او کله چې پرنجی وکړي او الحمدلله یې وویل ورتنه د پرنجې جواب ورکړه (یرحمک الله ورتنه ووايه) او چې کله مریض شي پوښتنه یې وکړه او چې کله مړشي جنازې ته یې ورشه.

۱- همدا راز رسول الله صلی الله علیه وسلم د مریض په پوښتنه امر کړی دی.

عن البراء بن عازب رضي الله عنه، قال : (أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ) متفق عليه

ترجمه:- له براء بن عازب رضي الله عنه څخه روایت دی وايي: رسول الله صلی الله علیه وسلم مورته د مریض د پوښتنې امر وکړ.

۲- د مریض پوښتنه د الله د قرب او نزديکت او خاصی توجه باعث گرځي. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال : قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : (إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمَ : مَرَضْتُ فَلَمْ تُعِدْنِي قَالَ : يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُودُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تُعِدَّهُ ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عِدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ) . الجمع بين الصحيحين للحميدى-

ترجمه:- له ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی وايي: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: پرته له شکه الله جل جلاله د قیامت په ورځ فرمايي: ای د آدم زویو زه مریض شوم او تا زما پوښتنه ونکړه (بنده وايي) څرنگه ستا پوښتنه وکړم حال دا چې ته دعالميانو پروردگار یې؟ الله تعالی فرمايي: آیا پوه نشوې چې زما فلانی بنده مریض ؤ او تا یې پوښتنه ونکړه آیا نه پوهیدې که تا د ده پوښتنه کړې وای، نوزه به دې هم له ده سره موندلی وای .

امام نووي ددې حديث په شرح کې وايي: قَالَ الْعُلَمَاءُ : إِنَّمَا أَضَافَ الْمَرَضَ إِلَيْهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ، وَالْمُرَادُ الْعَبْدُ تَشْرِيفًا لِلْعَبْدِ وَتَقْرِيبًا لَهُ . قَالُوا : وَمَعْنَى (وَجَدْتَنِي عِنْدَهُ) أَي وَجَدْتَنِي وَكِرَامَتِي . شرح صحيح مسلم ۳۷۱/۸.

ترجمه:- امام نووي وايي چې علمای کرامو ویلي دي چې الله تعالی د مرض نسبت ځان ته وکړ حال چې بنده مریض وي دا ددغه بنده د عزت او کرامت په وجه او الله تعالی د نږديکت له امله ځکه خو دوی وايي چې ددې جملې معنا داسې ده: (وجدتني عنده) یعنی زما ثواب به دې د هغه بنده په خوا کې موندلی ؤ.

۳- د مریض پوښتنه د نعمتونو سبب گرځي. عن ثوبان رضي الله عنه عن النبي صلی الله علیه وسلم قال : (إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خُرْقَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ قَبِيلَ : يَارَسُولَ اللَّهِ ! وَمَا خُرْقَةُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ : جَنَاهَا) . رواه مسلم

ترجمه:- له ثوبان رضي الله عنه څخه روایت دی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: کله چې مسلمان د مسلمان ورور د مریضی پوښتنه وکړي، هغه همیشه د جنت په خرفه کې دی، ترڅو ورځنې راستون شي ورتنه وویل شول ای د الله رسوله! د جنت خرفه څه ده؟ ویي فرمایلي: د جنت باغ دی .

۴- څوک چې د مريض پوښتنې لره ورشي اويا زره ملائکې ورته تر ماښام پورې دعاء غواړي. عن علي رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله عليه وسلم يقول : (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُوذُ مُسْلِمًا غَدَوَةً ؛ إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يَمْسِيَ ، فَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يَصْبِحَ ، وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ). رواه الترمذي

ترجمه:- له علي رضي الله عنه څخه روايت دی وايي: له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه می واوريدل چې فرمايل يې : هيڅ داسې مسلمان نشته چې سهار د مريض پوښتنه وکړي مگر دا چې اويا زره پرښتې ترماښامه ورباندې درود وايي : (دعا ورته کوي) او که ماښام يې پوښتنه وکړي، نو اويا زره پرښتې تر سهاره ورته دعا کوي او د هغه لپاره به په جنت کې باغچه وي .

۵- څوک چې د مريض پوښتنې لره ورشي رحمت ورباندې نازلېږي او ښښنه ورته کيږي. عن عمر بن الحكم بن رافع الأنصاري ، قال : سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ عَادَ مَرِيضًا ، خَاصَ فِي الرَّحْمَةِ ، حَتَّى إِذَا قَعَدَ اسْتَقَرَّ فِيهَا). أخرجه البخاري ، في الأدب المفرد ۵۲۲.

د عمر بن الحكم بن رافع انصاري رح څخه روايت دی هغه وايي ما د جابر بن عبدالله رضي الله عنه څخه اوريدلي دي هغه وايي ما د نبي عليه السلام څخه اوريدلي دي چې وه يې فرمايل: څوک چې د مريض پوښتنې لره ورشي په رحمت کې داخل شي تر دې پورې چې کله هغه کيني په رحمت کې استقرار پيدا کړي. عَنْ مَرْوَانَ بْنِ أَبِي دَاوُدَ ، قَالَ : أَتَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ ، فَقُلْتُ : يَا أَبَا حَمزَةَ ، إِنَّ الْمَكَانَ بَعِيدٌ ، وَنَحْنُ يُعْجِبُنَا أَنْ نَعُوذَكَ ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ ، فَقَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَيُّمَا رَجُلٍ يَعُوذُ مَرِيضًا ، فَإِنَّمَا يَخُوضُ فِي الرَّحْمَةِ ، فَإِذَا قَعَدَ عِنْدَ الْمَرِيضِ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ ، قَالَ : فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، هَذَا لِلصَّحِيحِ الَّذِي يَعُوذُ الْمَرِيضَ ، فَأَلْمَرِيضُ مَا لَهُ ؟ قَالَ : تُحَطُّ عَنْهُ ذُنُوبُهُ). أحمد ۱۷۴/۳.

ترجمه:- د مروان بن ابی داود څخه روايت دی هغه وايي چې زه انس بن مالک ته راغلم او ورته مې وويل: ای ابو حمزه ! ځای لری دی او مونږ خونې گڼو چې ستا پوښتنه وکړو، هغه خپل سر را پورته کړ او وه يې ويل چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې وه يې فرمايل: هرسړی چې ديو مريض پوښتنه وکړي هغه په رحمت کې داخل شي کله چې دمريض سره کيني رحمت ورڅخه چاپيره شي. ما عرض وکړ چې ای د الله رسوله! دا اجر خو د هغه روغ سړي شو چې د مريض پوښتنه کوي مريض لره څه اجر دی؟ نبي عليه السلام وفرمايل: دهغه نه د هغه گناهونه رږيږي.

د مريض د پوښتنې آداب:

د مريض د پوښتنې لپاره يو شمير ادبونه چې بايد پاملرنه ورته وشي په لاندې توگه دي :

۱- په مناسب وخت کې د مريض پوښتنه کول.

خینې وخت مریض د عملیات خانې څخه لا راوتلی نه وي چې خلک پوښتنې لره ورځې، بلکې په داسې وخت کې مریض پوښتنه په کار ده چې مریض د شدید حالت څخه لږ څه ښه شوی وي او دکورخلک هم د میلمه پالنې ته وخت ولري.

په حدیث شریف کې راځي: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَعُودُ مَرِيضًا إِلَّا بَعْدَ ثَلَاثٍ). ابن ماجه (۱۴۳۷).

ترجمه:- د انس بن مالک رضي الله څخه روایت دی هغه وايي چې نبي عليه السلام به پس د درې ورځو څخه وروسته د مریض پوښتنه کوله.

۲- د مریض څخه د هغه د حالت پوښتنه کول. دا د عیادت او مریض پوښتنې آدب دی چې د مریض څخه د هغه د حالت پوښتنه وشي. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ، قَالَ: لَمَّا أُصِيبَ أَكْحَلُ سَعْدٍ، يَوْمَ الْخَنْدَقِ، فَثَقُلَ، حَوَّلُوهُ عِنْدَ امْرَأَةٍ، يُقَالُ لَهَا: رُفِيدَةٌ، وَكَانَتْ تَدَاوِي الْجُرْحَى، فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا مَرَّ بِهِ، يَقُولُ: كَيْفَ أُمْسَيْتَ؟ وَإِذَا أَصْبَحَ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ فَيُخْبِرُهُ. أخرجه البخاري، في الأدب المفرد ۱۱۲۹.

ترجمه:- دمحمد بن لبید څخه روایت دی هغه وايي چې کله اکحل سعد د خندق په غزوه کې زخمي شو او حالت سخت شو، هغوی هغه د رفیده نامې ښځې کورته یوړ رفیده به د زخمیانو تداوي کوله. کله به چې نبي عليه السلام په هغه تیریده ورته به یې ویل: ورځ دې څرنگه تیره کړه؟ او چې کله به یې په سهار کې پوښتنه کوله ورته به یې ویل: شپه دې څرنگه تیره کړه؟ بیا به هغه ورته خبر ورکولو.

۳- مریض ته د صحت دعاء کول او مریض په دې دم باندې دمومل. عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا عاد مريضا يقول: (أذهبِ البأسَ رَبِّ النَّاسِ، اشفِهِ أنتَ الشَّافِي، لِأَشْفَاءِ إِلَّا شِفَاؤَكَ، شِفَاءً لَا يَغَادِرُ سَقَمًا). رواه مسلم.

ترجمه:- له عایشې رضي الله عنها څخه روایت دی، چې کله به رسول الله صلى الله عليه وسلم د رنځور پوښتنه کوله، نو هغه ته به یې ویل: ای د خلکو پروردگاره! هغه ته شفا ورکړه، ځکه چې یوازې ته شفا ورکونکی یې، ستا له شفا پرته هېڅ شفا نشته، هغه شفا چې په بدن کې هېڅ درد نه پریږدي.

۴- مریض ته د صبر په اجر توصیه کول. دا د مریض د پوښتنې ادب دی چې مریض ته ووايي چې په مرض صبر کول لوی اجر لري، صبر کوه، الله تعالی درته صحت او اجر درکړي.

الله تعالی فرمایلي دي: {وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ. أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ } البقرة: (۱۵۷)

په يو حديث شريف کې راځي: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا ابْتَلَى اللَّهُ الْعَبْدَ الْمُسْلِمَ بِبَلَاءٍ فِي جَسَدِهِ ، قَالَ اللَّهُ لِلْمَلَكِ : اكْتُبْ لَهُ صَالِحَ عَمَلِهِ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ ، فَإِنْ شَفَاهُ ، غَسَلَهُ وَطَهَّرَهُ ، وَإِنْ قَبِضَهُ ، غَفَرَ لَهُ ، وَرَحِمَهُ). مسند أحمد

ترجمه:- انس بن مالک رضي الله عنه فرمايې هغه وايې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي کله چې الله تعالى يو مسلمان بنده د هغه په جسم کې په يو مصيبت باندي مبتلا کړي ، الله تعالى ملائکې ته ووايي: ده لره دده هغه صالح عمل وليکه هغه چې ده کولو که چيرې روغ يې کړ دا به ووينځي او پاک به يې کړي او که چيرې وفات يې کړ ، بښنه به ورته وکړي او رحم به ورباندي وکړي.

۵- د مريض څخه کم سوالونه کول. ځينې خلک عادت لري چې د مريض څخه دومره زياتې پوښتنې شروع کړي چې مريض په پوښتنو ستړی کړي. له مريض څخه زياتې پوښتنې کول نه دي په کار.

يو ځل عمر بن عبدالعزيز مريض شو. يو کس يې پوښتنې ته راغی له هغه څخه يې د هغه د مرض پوښتنه وکړه هغه ورته معلومات ورکړل. هغه سپړي وويل: ددې مرض نه څوک نه دي جوړ شوي، فلانی هم په دې مرض مړ شو او فلانی هم په دې مرض مړ شو. حضرت عمر بن عبدالعزيز ورته وويل: کله چې د مريض پوښتنې ته ورتلې نو ده ته د مرگ زيری مه ورکوه او کله چې ووتلې بيا زمونږ پوښتنې لره رانشی.

۶- مريض ته صحت او اميد خبری کول په کار دي. کله چې څوک دمريض پوښتنې لره ورشي په کار ده چې هغه ته د اميد او صحت زيری ورکړي او ورته ووايي چې ان شاء الله زر دی چې جوړ به شی .

په حديث شريف کې راځي: (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ فَنَفْسُوا لَهُ فِي الْأَجْلِ فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ شَيْئًا وَهُوَ يَطِيبُ بِنَفْسِ الْمَرِيضِ). أخرجه ابن ماجة (١٤٣٨) والترمذي ٢٠٨٧.

ترجمه:- د ابوسعيد خدری رضي الله عنه څخه ورايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: کله چې داخل شوی په مريض؛ نو لری باسی دده څخه اجل ، بيشکه دا هيڅ شی نشي رد کولی خو دا خوشحاله کوي زړه د مريض.

۷- له مريض دعاء غوښتل. د مريض د پوښتنې بل آدب دادی چې له مريض څخه دعاء وغوښتل شي؛ ځکه چې مريض مضطر دی او دمضطر دعاء مستجاب وي.

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ، قَالَ : قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ ، فَمُرَّهُ أَنْ يَدْعُوَ لَكَ ، فَإِنَّ دُعَاءَهُ كَدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ). أخرجه ابن ماجة (١٤٤١).

ترجمه:- د حضرت عمر بن الخطاب رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي ماته رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: کله چې پرمريض ور داخل شوی ورته ووايه چې درته دعاء وکړي، بيشکه دمريض دعاء لکه د ملائکو ددعاء په څير ده.

۸- د مريض پوښتنه به خاص دالله د رضا لپاره کوي نه د دنيوي مصلحتونو په خاطر او نه دا چې ځان له ملامتيا وژغوري، بلکې د ورورگلوۍ د حق لپاره به يې پوښتنې ته ورځي .

۹- د مريض سره به ډير نه کيني ، ترڅو په مريض او دهغه په کورنۍ سخته تمامه نشي، خو که پوه شي چې مريض د ده په کيناستو خوشاليري . بيا دې زيات کيني .

۱۰- د مريض لپاره دې په مآثوره دعا او يا نور څه دعا وغواړي .

۱۱- د پوښتونکي لپاره مستحب دي چې مريض ته آساني ورته يادې کړي مثلا ووايي: (لابأس عليك، طهور إن شاء الله)، يعنی هيڅ پروامه کوه جوړيۍ که الله غوښتي وي . پيغمبر صلى الله عليه وسلم به په دې الفاظو د مريض پوښتنه کوله .

۱۲- د غير مسلمان پوښتنه هم روا ده ځکه پيغمبر صلى الله عليه وسلم د يوه يهودي هلک ليدوته ورغی او بيا يې اسلام ورته وړاندې کړ او هغه مسلمان شو او داهم يو انساني شخصيت ته د اسلام احترام او ځوانمردي ده.